

[Alfred Jensen.]

gå til nedsættelse for at bøde på de undladelser, som rigsdagen som sagt gjorde sig skyldig i sidste uge. Den kommunistiske gruppe vil derfor stemme imod det forslag, der her er forelagt.

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer, der har givet mere eller mindre tilslutning til lovforslaget. Jeg går ud fra, at man i det udvalg, der bliver nedsat, kan drøfte de rent tekniske forhold, der jo er af en sådan art, at det vil være umuligt på dette sted med udbytte at føre en debat derom.

Hvad angår avisportøen vil jeg sige, at hvis rigsdagen ikke vil give aviserne den samme behandling, som man giver de andre dele af postvæsenets virksomhed, må den naturligvis tage ansvaret derfor. Både i Sverige og Norge står man, som jeg sagde i min fremsættelsestale, overfor ganske betydelige forhøjelser af avisportøen, og man taler om de store byrder, der ligger på pressen, men der er jo mange mennesker, der, når de ser det bjerg af papir, der ikke mindst om søndagen væltes ud over landet, mener, at der måske nok ved en indskrænkning på dette område kunne skabes nogen dækning for en rimelig portoforhøjelse. Det, det her drejer sig om, er jo for de store dagblade her i København 3 kr. 70 øre årlig og for de mindre provinsblade 1 kr. 73 øre. For at få bladene bragt ud i Københavns inderdistrikter gennem Bladkompagniet betales der 5,1 øre, i yderdistrikterne 5,6 øre, men gennem postvæsenet sendes de store blade for 3,8 øre og de mindre blade for 2,3 øre, inklusive befordring til uddelingsstedet. Om der skal gives et direkte tilskud til distribution af bladene, således som det er hævdet fra enkelt side, er noget, som rigsdagen til sin tid, hvis jeg må sige det på den måde, må tage ansvaret for, men det er regeringens opfattelse, at når man står overfor nødvendigheden af at foretage en forhøjelse af de almindelige posttakster, hvis man da vil have, at postvæsenet skal drives forretningsmæssigt, er det rimeligt også at tage avisportøen med.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde, at han var indstillet på, at man måske kunne tage en mindre stigning. Jeg mener, det er en af de ting, man kan tale om i udvalget.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) forbeholdt sig sin stilling, men jeg går ud fra, at man også fra socialdemokratiets side mener, at postvæsenet

bør drives således, at det kan hvile i sig selv.

Må jeg med det samme svare det ærede medlem angående spørgsmålet overskud. Det er også et svar til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der altså har den modsatte opfattelse, at postvæsenet skal drives således, at det ikke giver overskud, men tværtimod drives som en foranstaltning, der på lignende måde som statsbanerne giver underskud, for at få befordret visse ting, som man mener har interesse. Postvæsenets balance er i øjeblikket 215 mill. kr. om året, og man jugerer her et overskud på 4—5 mill. kr. efter at have taget i betragtning, hvad man ved der vil komme af lønstigninger og andre stigninger, således som jeg har nævnt i min fremsættelsestale.

Hvis det altså skal være en rent forretningsmæssig disposition, man her træffer, og det har man tidligere været enig om det skulle være, kan jeg ikke se, at dette overskud ved sin størrelsesorden i virkeligheden har noget med det, man kalder et overskud, at gøre.

Det ærede medlem hr. Niels Pedersen siger, at der er så lidt tid. Hans matematiske beregninger skal jeg naturligvis ikke blande mig i, men når det ærede medlem begynder at tale om mælkeflasker og tilskud til mælkeordningen og alt det der, vil jeg sige, at postvæsenets forhold har intet med det at gøre. Når man har en balance af den størrelse, vil det ærede medlem, som dog efter min opfattelse har en lille smule begreb om almindelig forretningsteknik, forhåbentlig give mig ret i, at det er en meget lille risikomargin, man får at løbe på. Der er ikke på nogen måde tale om et skatteobjekt. Det er et rent og skært forretnings synspunkt, der anlægges, en nøgtern beregning, foretaget af de embedsmænd, som nu engang har med postvæsenets administration at gøre.

Jeg er villig til at deltage i udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne bede om at få dette lovforslag ført igennem. Jeg tror, man kan få vanskeligheder nok alligevel med at få statens almindelige underskud dækket.

A. C. Normann: Jeg skal gerne give den højtærede minister for offentlige arbejder ret i, at når man får disse bogtykke aviser ind ad døren om søndagen, kan man godt få den fornemmelse, at nogen overordentlig stor nød bl. a. som følge af papirpriserens stigning vidner det ikke om. Men forholdene indenfor pressen er jo så overordentlig forskellige, at en generalisering i den hen-